

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4081/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА (бившег АА1) из ..., чији је пуномоћник Александар Негић, адвокат из ..., против туженог „Меркатор С“ д.о.о. из Београда, кога заступа пуномоћник Леа Герасимовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка из пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2288/23 од 09.06.2023. године, у седници већа одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка из пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2288/23 од 09.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка из пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2288/23 од 09.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 108/20 од 09.02.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати на име претрпљених физичких болова износ од 70.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 40.000,00 динара, све са законском затезном каматом на укупан износ од 110.000,00 динара почев од 09.02.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати на име претрпљених физичких болова износ преко досуђених 70.000,00 динара до тражених 260.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ преко досуђених 40.000,00 динара до тражених 210.000,00 динара са законском затезном каматом, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 56.875,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2288/23 од 09.06.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке и жалбе тужиоца и туженог у том делу су одбијене као неосноване. Ставом другим

изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и обавезан је тужени да плати тужиоцу на име трошкова парничног поступка поред досуђеног износа од 56.875,00 динара и износ од још 185.125,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог да се обавезе тужилац да плати туженом трошкове другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажног решења о трошковима поступка из пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом одредбе члана 404. ЗПП.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23), оценио да нису испуњени услови из ове законске одредбе да би се ревизија сматрала изузетно дозвољеном.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном одлуком преиначено је решење о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину. Имајући ово у виду, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка. Такође, ревизија туженог је изјављена због битне повреде поступка, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. С обзиром на наведено одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. Закона о парничном поступку, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом напада решење о трошковима поступка, које не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, ревизија туженог није дозвољена, па је одлучено као у ставу другом изреке.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаним решењем преиначена првостепена одлука, али налази да у конкретном

случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, у конкретном случају ревизија није дозвољена, јер је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**